Recensent: Inge van Strien

Eduard Mesritz & Gerda Remmers 'Een nieuwe lente?' Heleens vergeefse strijd tegen acute leukemie. Uitgever: Mesritz & Partners B.V., Bronkhorst 2012. ISBN: 9789090268323 (Kanker/Leukemie/PO/1) Zie ook: http://www.eennieuwelente.com

Het boek is te bestellen via: http://www.eennieuwelente.com/bestel-het-boek/
De opbrengst van het boek gaat naar de stichting Leukemie (www.leukemie.nl)

Soort boek / ziekte / stijl: In dit boek beschrijft Eduard Mesritz, met behulp van Gerda Remmers, het verhaal van zijn vrouw Heleen. Heleen krijgt op 43-jarige leeftijd de diagnose acute leukemie. Dit boek geeft een inkijkje in het leven van Heleen, Eduard en hun twee dochters gedurende de 14 maanden van Heleens ziekte.

Over de schrijver: Eduard Mesritz (1959) trouwt in 1990 met Heleen Bleeker (1961) en samen krijgen ze twee dochters, Melissa (1992) en Jocelyne (1994).
Zie verder: http://www.mesritz.nl

Gerda Remmers (1954) is gehuwd en moeder van twee kinderen. Zij heeft alle mails die Eduard tijdens de ziekte van Heleen heeft verzonden samengevat en –gevoegd tot het huidige boek. Zie ook: http://www.togere.nl/uitgangspunten

Korte beschrijving: Op 43-jarige leeftijd wordt Heleen ziek en wat eerst een onschuldige buikgriep lijkt blijkt de levensbedreigende ziekte acute leukemie te zijn. Heleen vecht voor haar leven en weigert de moed op te geven. Na 14 onzekere maanden verliest ze echter het gevecht tegen deze slopende ziekte. Gedurende deze periode houdt Eduard familie en vrienden via emails op de hoogte van de situatie. Deze emails vormen de basis voor het boek. Het boek is geschreven op verzoek van degenen die deze emails ontvingen. Door de wijze waarop Eduard en Heleen met de situatie omgingen en deze naar de buitenwereld wisten te verwoorden, werd de dood voor hen minder een taboe. Voor mensen die zelf te maken hebben met een ernstige ziekte in hun omgeving kan dit boek leerelementen bevatten en herkenning bieden. Voor zorgverleners is dit boek een handvat om zich beter in het patiëntenperspectief te kunnen verplaatsen.

Wat viel op: Een ontroerend en indrukkend boek door de openhartig wijze waarop de 14 heftige maanden in het gezinsleven van Heleen en Eduard, en ook de periode na het overlijden van Heleen, wordt beschreven. Je leert Heleen kennen als een vrouw die vecht voor haar leven en zo goed mogelijk probeert om te gaan met haar ziekte en alle complicaties en beperkingen die dit met zich meebrengt. Je krijgt gedurende het verhaal echt bewondering voor de vechtlust van deze vrouw. Eduard zelf is ook openhartig over hoe hij deze periode als echtgenoot en vader ervaart. Daarnaast is Eduard degene die de buitenwereld op de hoogte houdt van de situatie omtrent Heleen. Ook geeft hij de wensen van Heleen door m.b.t. meeleven en bezoek en dat dit laatste niet altijd wordt begrepen en naasten hier anders over denken blijkt een lastig punt te zijn.

Ten slotte bevat het boek ook foto's van Heleen, zodat je je nog meer een beeld kunt vormen van de vrouw die Heleen was.

Citaten: Pag. 16. "Bezoek is erg (en veelal te) vermoeiend, want ze blijft warme belangstelling voor de buitenwereld houden en wil graag alles van iedereen weten. Om het infectierisico te beperken en ook omdat het te zwaar is en ze al haar energie nodig heeft voor herstel, geeft Heleen aan dat ze, buiten ons drieën, geen bezoek wil ontvangen. Dat kost haar teveel energie. Niet iedereen snapt Heleens – door mij in een e-mail verwoorde – wens, want velen willen in levende lijve blijk geven van hun betrokkenheid. Het kost mij veel uitleg om duidelijk te maken dat het de wens van Heleen is en dat die voorop staat."

Pag. 42. "Na thuiskomst krijgen we bericht dat Heleen op 25 april wordt opgenomen en op 4 mei getransplanteerd. De spanning neemt weer toe. Vooral omdat de kans groot is dat Heleen weer doodziek wordt, terwijl ze zich nu zo fantastisch voelt. We tellen de dagen af; de voorlopig laatste fase breekt aan. Heleen is oersterk en gáát er weer voor!"

Pag. 49. "Zondag is Heleen inmiddels zo verzwakt dat ze vrijwel de hele dag in bed ligt. Desondanks is ze gewoon Heleen! Het is bewonderenswaardig hoe ze zich houdt. Waar ik soms 'een dipje' heb in mijn humeur, blijven háár lachrimpeltjes zich vertonen!"

Pag. 51. "Via de monitor kan ik haar zien en als de bestraling van deze dag – de intensiteit van de straling is te vergelijken met duizenden röntgenfoto's (voor de kenners 9 gray sterk) – voorbij is, zie ik haar lachrimpels en zegt ze: '*Ik had dorst, maar in gedachten heb ik een fles Spa Blauw leeggedronken en toen had ik geen dorst meer…*' Het is ongelooflijk, die Friese nuchterheid. Er is geen twijfel: zij is de sterkste van ons (voor zover ik daar ooit al aan had getwijfeld)."

Pag. 92. "In de loop van deze dag wordt steeds duidelijker dat Heleen de strijd niet kan winnen. Haar lijf zit inmiddels onder de bloedinkjes als gevolg van de niet meer te stuiten leukemie. Hoe graag we het ook anders willen: de strijd is (bijna) gestreden. (…). Het blijkt dat VECHTlust en wil om te overleven uiteindelijk toch niet genoeg is."

Recensies / extra's:

De site www.eennieuwelente.com bevat onder andere informatie over het boek en de auteurs en de reacties van lezers. Op deze site kan ook het boek of het e-book worden besteld.

Het volgende filmpje bevat fragmenten en foto's van het leven en van de begrafenis van Heleen http://www.youtube.com/watch?v=VOePOHT_gOc.